

Előfizetési árak:

Egész évre	6	ft	—	kr.
Félévre	3	>	—	>
Negyedévre	1	>	50	>
Egy óra	—	>	50	>
Egyes szám ára	8	kr.		

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádasy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A megdrótozott kormánypart.

A húsos fazék, mely köré oly nagy előszeretettel igyekeztek a kiskaliberű politikusok, akik a maguk esze után megélni, szerepet játszani nem tudtak volna, de e bibliai nevezetességű edény mellett igen szépen elélegelnek, — immár kezd szétmálni. A repedések rajta félelmetesek, — már t. i. azokra, akik abból a fazékból kapták a napi ételmüket, — a régi drótot is, melylyel még Tisza kötözte össze sok kinlódással, megette a rozsdát; belülről pedig a forrongás gőze feszíti a gyenge cserép-alkotmányt, melyet kívülről meg a tűz emészt lassan, de biztosan.

A fazéknak a közel múlt napokban majdnem gyászos vége lett. Kipottyant a beléje görcsösen kapaszkodó kezéből. De Wekerle összeszedegette a földről s újra összedrótta.

Az egyházpolitikai program miatt folyik a pártban még mindig a huzalkodás. Nem tudják a tagok, hányadán vannak ezzel a kérdéssel. Hiszen ha a kormány maga is tudná! A napokban a mellére térdeltek a párttagok a kormánynak: nyilatkozzék, hogy pártkérdés-e az egyházpolitikai program vagy nem pártkérdés? Wekerle kisurran. Azt mondta, hogy ezt majd akkor kérdezzék, amikor a polgári házasságról kész javaslatot látnak. Addig maradjanak békében és ne okvetetlenkedjenek. Kijelentette azonban, hogy egyházpolitikája igenis a kötelező polgári házasság, de ez ne zavarja azokat, akik ellenkező véleményen vannak — abban, hogy tovább is benn maradjanak a párt kebelében, s

ott vitassák meg a kérdést, ne pedig külön értekezleteken.

Ez volt a drót; hanem a fazéknak mégis csorba maradt egyik-másik része, ahol a drót nem fogott. Mert e kijelentés után Latinovics Ernő, a pártkör igazgatója, Péchy Tamás, a képviselőház volt elnöke és Csáky Kálmán nyomban kijelentették, hogy kilépnek a pártkörből; mások úgy nyilatkoztak, hogy mivel még nem pártkérdés a polgári házasság kérdése, hát most még tagjai maradnak a pártkörnek. Ez utóbbiak tehát amolyan lóggó darabjai a fazéknak, melyek azonban idővel mégis csak le fognak potyogni. A többi, akik nem nyilatkoztak, valószínűleg szintén így gondolkozik.

Ime az újra megdrótozott kormánypart. Hogy meddig fog tartani, azt az intusok legbenfentesebbjei se tudják megmondani. Csak azt tudják, hogy nem marad így sokáig.

Ófölsége azt kívánja a kormánytól és a párttól, hogy csak addig tartson össze, míg Széll Kálmánnak sikerül az ellentéteket kiegyenlíteni és új kormányt alakítani. Kormányparti képviselők emlegetik, hogy az egyházpolitikai kérdés tárgyalása előtt föl kell oszlatni az országgyűlést; mert ők a tavalyi választáskor nem kaptak mandátumot ebben a kérdésben. Ha pedig föl oszlatják a házat s új választást rendelnek el, — no akkor esik még csak szét a kormány partja, s akkor nincs drót, se drótos, aki ilyen alakban összekötözzé a pártot, mint amilyen most. S hogy olyan ne legyen, gondoskodik róla az ellenzék.

Apponyi és partja máris mozog, szervekedik. Ha ő kapja a többséget, akkor a húsos fazék teljesen szétmállik.

Rémuralom a fogyasztási adók körül.

II.

(N.) A városi fogyasztási adó-kezelő bizottság egy tisztelt tagja jónak látta minap megjelent első cikkemre válaszolni és a bizottság védelmére kelni. Hogy sikerrel-e vagy nem, arról saját véleményem az, hogy igen kevés eredmény várható az oly bizottságtól, melynek tagjai azért lettek a szakbizottságba választva, mert nem szakemberek. Pedig így van. De ettől eltérve, kérdem a tisztelt cikkirót, hogy miért nem válaszolt inkább arra, hogy miért fizetnek nálunk egyes árukra többször adót? Talán tudja a bizottság azt, hogy aki decemberben saját házi fogyasztására vett egy hordó bort és megfizette érte a fogyasztási adót, de újévig nem tudta meginni az egész bormennyiséget, ahhoz elmegy most a város mint fogyasztási adóbérlő és fölveszi nála a bort, s a múlt hónapban megadózott bor után még egyszer kér adót. De már ily intézkedésre én csak azt válaszolhatom, hogy a bizottsági tagoknak oly törvénytudó és gyakorlati embereknek kell lenniök, akik finánczabak a fináncznál. Mert aki egy emberéleten át vásznat árult vagy útvállalatokkal foglalkozott, arra hiába bizzák a fogyasztási ügyeket. Annak más hatáskör kell; ezen bizottságban való működése nem hoz áldást a polgárságra.

Hisz a pénzügyminiszternek nincsenek oly buzgó adóbehajtó közegei, mint a mi tekintetes tanácsunknak, mert még a megvetett és kinyult fináncz is csak egyszer kér adót. Hogy mennyire sötétben tapogat a bizottság, azt a

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A virtuskodás.

Folyt a panasz a Náni néni száradt ajakáról, mint a hogy a könyve szokott néha, amikor elhuzódva valahova neki ereszi a bánatát.

— Nem panaszlom föl a jó istennek, hogy annyi szomorúságot felejtett rajtam; de már az igaz, hogy amennyi könyüt én elsírtam, elég volna reggelre az egész határra harmatnak. Tizenhét gyermekem volt nekem lelkem, tizenhét.

— Hisz az nagyon szép dolog Náni néni.

— Szép dolog? Az a. Szép. De nem él belőle csak négy; bár a' se élne, — teszi hozzá lassabban.

— Hát tizenhárom eltemetett, Náni néni? biz a sok.

— Annyit lelkem, tizenhárom. Volt olyan sor, hogy egy hét alatt ötöt hantoltunk el. Mikor a himlő gyilkolta a gyermekeket, egyszerre feküdt nálunk három kicsiny kiterítve.

— Nagy csapás, kedves Náni néni, de hát az istennel nem lehet perbe szállni.

— Nem is perelek galambom, dehogyan perelek. Mert volt annál nagyobb csapás is, amikor elkezdődött a mi összeromlásunk, a férjem neki adta magát az itálnak, elpusztult, s mi is elpusztultunk. Akkor szakadt ránk ez a szomorú állapot, mikor két fiam, szép két legény fiam egyszerre megfagyott.

| Megfagyott? hogyan lehetett az?

— Hosszú sora van annak galambom. A virtuskodás miatt esett. Csak az lett aztán, hogy mikor a két legény elmullott, elmullott a mi örömünk, boldogságunk, kedvünk, az egész életünk olyan szótalan lett.

— De mégis, hogy eshetett, hogy fiatal emberek megfagyjanak?

Az öreg asszony végig simítja arcát kezeivel, mintha gondolatait rendezné, azután így kezdi az elbeszélést:

— Negyvenezer hold a papi birtok, amelyen birnak a „zirchiek“ a megyében, de az egész uradalomban levő cselédség között nem volt olyan egy sem, mint a két Szántó fiu, az én két fiam. Termetre, erkölcsre, magaviseletre

nem volt párjuk. Magának a kormányzó urnak is megakadt a szeme rajtuk, s ha a „Róbert major“-ban járt a gazdaságot vizsgálni, a Szántó Bandit meg Palit mindig maga elé rendelte, gyönyörködött bennük.

Az apjukom el is kényeztette a két fiut, mind csak azt rakta fejükhöz: „Ne hagyjátok magatokat, ki ne fogjanak rajtatok.“ Hát nem is hagyták. Nem verekedésben, mert ahhoz soh' sem nyultak, — nem úgy voltak nevelve — hanem egyéb gavallérkodásban.

Gazdagok voltunk galambom. Akkor még — 40 évvel ezelőtt — a juhásznak annyit pénze volt, a mennyit ő akart, az apjukom akár turóval ehette volna a bankót, mint a csuszát. Tán ez is volt a bajunk, legalább a két szép fiam halálát ez szerezte.

Keményen fogta a tél akkor a dolgát. Kétfundás hideg volt, amikor lakodalom esett a szomszéd puztán az „Égett halom“-ban. A béres gazda leánya ment férjhez. A Szántó fiuk dehogyan maradhattak ki belőle. Bandi a térdein is elment volna, mert tudta, hogy ott lesz a lóki birónak, Ritka Andrásnak a leánya: Vicza, aki után veszekedett a gyerek. Ez a gonosz

1892. évi magyar kir. adómentes 4⁰/₁₀-os járadék-kölcsön.

A kamatok koronaértékben fizetendők.

Kibocsátva: névértékű 1062.000.000 korona

az 1892. évi XXI. törvénycikkben felsorolt 5⁰/₁₀-kal osztrák értékben és ezüstben kamatozó és visszafizetendő kölcsönök és részvények convertálása és beváltása czéljából

1892. évi magyar kir. adómentes 4⁰/₁₀-os járadék-kölcsön.

Összes kibocsátás: 90.000,000 arany forint névérték.

Kamatok aranyban fizetendők

100 arany forint = 202.50 német bir. márka = 250 frank = 10 L. értékarányban.

Névértékű 18 000,000 arany forint részösszeg

kibocsátva az 1892. évi XXI. törvénycikkben megjelölt 5⁰/₁₀ és 6⁰/₁₀-os aranyban kamatozó kölcsönök convertálása czéljából.

A magyar királyi pénzügyministerium vezetésével megbizott magyar kir. Ministerelnök Úr Ó Nagyméltóságának a „Budapesti Közlöny”-ben megjelent fenti hirdetményeire vonatkozóan, az 1892. évi XXI. törvénycikk értelmében a convertálás alá jutó járadék-kölcsönök, részvények és kötvények birtokosainak — a magyar északkeleti vasutnak már visszafizetésre került részvényeinek kivételével, a kicserélés ezennel följánlatik.

Ezen kicserélésnél, a convertálásnál tekintetbe jövő kötvények, következőképen fogadtatnak el fizetesképen:

a) 5 ⁰ / ₁₀ -os Magyar papírráradék, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1892. decz. 1-től bezárólag 1893. május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	o. é. 100 frt — kr. " 2 " 50 " összesen tehát	o. é. 102 frt 50 krral
b) 5 ⁰ / ₁₀ -os Magyar maradvány- és irtvány földváltási kötvények, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében, levonva 7 ⁰ / ₁₀ lövedelmi adót	o. é. 100 frt — kr. " 1 " 94 " összesen tehát	o. é. 101 frt 94 krral
c) 5 ⁰ / ₁₀ -os Budapest-pécsi vasuti részvények,* 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1892. január 1-től bezárólag 1893. május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ kamatok fejében	o. é. 100 frt 25 kr. " 7 " 09 " összesen tehát	o. é. 107 frt 34 krral
d) 5 ⁰ / ₁₀ -os Alföld-fiumei vasuti részvények, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	o. é. 100 frt — kr. " 2 " 09 " összesen tehát	o. é. 102 frt 09 krral
e) 5 ⁰ / ₁₀ -os Első Erdélyi vasuti részvények, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	o. é. 100 frt — kr. " 2 " 09 " összesen tehát	o. é. 102 frt 09 krral
f) 5 ⁰ / ₁₀ -os Duna-Drávai vasuti részvények, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	o. é. 100 frt — kr. " 2 " 09 " összesen tehát	o. é. 102 frt 09 krral
g) 5 ⁰ / ₁₀ -os Első Magyar gácsországi vasuti részvények, 4.906.200 ezüst forint összegig, mint a magyar vonalra eső hányad 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	o. é. 100 frt — kr. " 2 " 09 " összesen tehát	o. é. 102 frt 09 krral
h) 5 ⁰ / ₁₀ -os Magyar nyugoti vasuti részvények, 12.259.400 ezüst forint összegig, mint a magyar vonalra eső hányad 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	o. é. 100 frt — kr. " 2 frt 09 " összesen tehát	o. é. 102 frt 09 krral

i) 5 ⁰ / ₁₀ -os Magyar nyugoti vasuti I. és II. kib. elsőbb- ségi kötvények, 19.037.200 ezüst forint összegig, mint a magyar vonalra eső hányad 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1892. október 1-től bezárólag 1893. május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	o. é. 100 frt — kr. " 3 " 34 " összesen tehát	o. é. 103 frt 34 krral
j) 1869. évi 5 ⁰ / ₁₀ -os Magyar északkeleti vasuti elsőbb- ségi kötvények, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1892. október 1-től bezárólag 1893. május 31-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	o. é. 100 frt — kr. " 3 " 34 " összesen tehát	o. é. 103 frt 34 krral
k) 1875. évi 5 ⁰ / ₁₀ -os Magyar északkeleti vasuti arany kölcsön, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag 1893. június 30-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	márka 202.50 fillérrel " 5 — " összesen tehát	márka 207.50 fillérrel
l) 1878. évi 6 ⁰ / ₁₀ -os Magyar északkeleti vasut üzemköl- csőne, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1892. október 1-től bezárólag 1893. június 30-ig folyó 6 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	márka 202.50 fillérrel " 9 — " összesen tehát	márka 211.50 fillérrel
m) 1876. évi 5 ⁰ / ₁₀ -os egyes magyar vasuti (beruházási) elsőbbségi kölcsön, 100 forint tőke névértékért ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag 1893. június 30-ig folyó 5 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	márka 202.50 fillérrel " 5 — " összesen tehát	márka 207.50 fillérrel

Ezzel szemben az új 4⁰/₁₀-os korona járadék kötvények, a melyek az előzőleg a)-tól bezárólag j) alatt felsorolt czimletek convertálására szolgálnak.

100 korona tőke névértékért	92 korona 50 fillérrel
ehhez adva az 1892. deczember 1-től bezárólag 1893. május 31-ig folyó 4 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	2 " — " összesen
	94 korona 50 fillérrel

vagyis o. é. 47 frt 25 krajczárral,

továbbá a 4⁰/₁₀-os arany járadék kötvények, a melyek az előzőleg k)-tól m)-ig felsorolt czimletek beváltására szolgálnak

100 arany forint névértékért 96.20% árfolyamon berlini usange szerint	márka 192.40 fillérrel
ehhez adva az 1893. január 1-től bezárólag június 30-ig folyó 4 ⁰ / ₁₀ -os kamatok fejében	" 4 — " összesen
	márka 196.40 fillérrel

hozatnak számításba.

* Ezen részvények beszámítási áránál részvényenkint 50 krnyi összeg vétetett tekintetbe, mint a mely utólagos elszámolásokból a Budapest-pécsi vasut részvényeinek az államosítást megelőző üzemévekből még kijár.

Ezen számítás szerint az aláíró megkapja a 4⁰/₁₀-os kötvényeknek 100 koronával, illetőleg 100 arany fttal osztható névértékét, a mennyiben az a beszolgáltatott 5⁰/₁₀-os és 6⁰/₁₀-os kötvények és részvények beszámítási értékében fedezetét találja, míg az utóbbiaknak ily módon ki nem egyenlíthető részét a kicserélési helyek készpénzben fogják megtéríteni.

A fent felsorolt járadék- és elsőbbségi-kötvények valamint részvények tulajdonosai, a kik az ezennel felajánlott kicserélési joggal élni kívánnak, e jognak külföldben elvesztése mellett, tartoznak a kicserélendő kötvényeket és részvényeket.

Jelen felhívás közzétételétől bezárólag keddig, 1893. évi február hó 7-ig

a következő kicserélési helyeknél a szokásos üzleti órákban bejelenteni, és pedig:

Budapesten a magyar kir. központi állampénztárnál (pénzügyministeri palota), a magyar kir. állampénztárnál (fővárház), Zágrábban a kir. állampénztárnál, valamint az összes magyar kir. adóhivataloknál (ezen utóbbiaknál azonban csak az a)-tól j)-ig felsorolt kötvények és részvények), továbbá Budapesten a Magyar Általános Hitelbank-nál, Bécsben S. M. v. Rothschild bankháznál, a „K. K. priv. Oesterr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe” cz. intézetnél, a „K. K. priv. allgem. Oesterr. Boden-Credit-Anstalt” czimű intézetnél, Brünnben, Lembergben, Prágában, Triestben és Troppauban a „K. K. priv. Oesterr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe” czimű intézet fiókjainál, azonkívül Berlinben M. m. Frankfurtban, Kölnben, Amsterdamban

a Direction der Disconto-Gesellschaft, Bank für Handel und Industrie, M. A. v. Rothschild und Söhne és S. Bleichröder bankházak, illetőleg A. Gansl bankház által közzeendő feltételek mellett.

A kicserélésnél továbbá következő határozmányok irányadók:

1. A kicserélendő kötvényeknek és részvényeknek letétele folyó szelvényeikkel együtt, egyszerű aláírási nyilatkozatok kíséretében történik, a melyek a kicserélési helyeknél költségmentesen kaphatók.

2. Kisorsolt és már esedékessé vált kötvények illetőleg részvények kicserélésre el nem fogadtatnak, ellenben kisorsolt, de még esedékessé nem vált kötvények illetőleg részvények kicserélés tárgyát képezik.

3. A kicserélés végett bejelentett czimletek beszolgáltatása, vagy az aláírással egyidejűleg, vagy a kicserélési határidő lejártától számított négy hét alatt történik, az utóbbi esetben a kicserélési hely által elfogaghatónak ítélt biztosíték letétele mellett.

4. A kicserélés végett benyújtott kötvényekről és részvényekről a benyújtók levélbeli igazolványt kapnak, a melynek a benyújtás napjától számított 15 nap múlva visszaadása ellenében, a végleges 4⁰/₁₀-os járadékkötvények az esetleg járó készpénz kiegyenlítésével együtt kiadatnak.

5. A végleges 4⁰/₁₀-os kötvények kiadása ugyanazon helyen történik, a melynél a kicserélendő régi kötvények és részvények letétettek.

6. Az 1893. évi május 1-ig fel nem vett 4⁰/₁₀-os járadékkötvények, ezen időtől kezdve a benyújtónak számlájára és veszélyére maradnak az illető beváltó helynél.

7. A fentebbi g) h) és i) pont alatt felsorolt Első magyar-gácsországi vasuti részvények, Magyar-nyugoti vasut-részvények és Magyar-nyugoti vasut I. és II. kib. elsőbbségi kötvények csak az ezen pontokban említett összegek erejéig vétethetnek a kicserélésnél tekintetbe és minden kicserélési helynek jogában áll, mihielyt a részére illetően aláírások számára 4⁰/₁₀-os járadékkötvényekből átutalt összeg kimerítettett, további bejelentéseket visszautasítani, illetőleg leszállítani.

8. A 4⁰/₁₀-os járadékkölcsön bizonyos meghatározott névértékre szóló kötvényeire történő bejelentés csak annyiban vehető tekintetbe, a mennyiben ez az aláírási hely vélekedése szerint a többi aláíró érdekeivel megegyeztetett.

9. A mennyiben a kicserélés végett benyújtott a)-j) alatt felsorolt kötvények és részvények a német birodalmi bélyeggel el vannak látva, a benyújtónak kívánására szintén a német bélyeggel ellátott 4⁰/₁₀-os korona-kötvények adatnak ki.

A német birodalmi bélyeggel ellátott régi kötvények és részvények külön számszójegyzék kíséretében nyujtandók be.

A kibocsátandó 4⁰/₁₀-os aranyjáradék-kötvények német bir. bélyeggel lesznek ellátva.

10. Névre szóló és kötményezett kötvények és részvények tulajdonosai czimleteiket, az előzőleg említett eljárás szerint azon fizetési hely közvetítésével, a melynél eddig a kamatfizetés nyugta ellenében történt, küldik be kicserélés végett a magyar kir. központi állampénztárhoz Budapestre. Budapest, 1893. január havában.

Magyar Általános Hitelbank.

Előfizetési árak:

Egész évre	6	frt	—	kr.
Félévre	3	»	—	»
Negyedévre	1	»	50	»
Egy óra	—	»	50	»
Egyes szám ára	8	kr.		

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-féle ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Köszl János (fő-tér), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér), Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedéseiben.

A megdrótozott kormánypárt.

A húsos fazék, mely köré oly nagy előszeretettel igyekeztek a kiskaliberű politikusok, akik a maguk esze után megélni, szerepet játszani nem tudtak volna, de e bibliai nevezetességű edény mellett igen szépen elélegelnek, — immár kezd szétmálni. A repedések rajta félelmetesek, — már t. i. azokra, akik abból a fazékból kapták a napi ételmüket, — a régi drótot is, melylyel még Tisza kötözte össze sok kinlódással, megette a rozsdát; belülről pedig a forrongás gőze feszíti a gyenge cserép-alkotmányt, melyet kívülről meg a tűz emészt lassan, de biztosan.

A fazéknak a közel múlt napokban majdnem gyászos vége lett. Kipottyant a beléje görcsösen kapaszkodó kezekből. De Wekerle összeszedegette a földről s újra összedrótta.

Az egyházpolitikai program miatt folyik a pártban még mindig a huzalkodás. Nem tudják a tagok, hányadán vannak ezzel a kérdéssel. Hiszen ha a kormány maga is tudná! A napokban a mellére térdeltek a párttagok a kormánynak: nyilatkozzék, hogy pártkérdés-e az egyházpolitikai program vagy nem pártkérdés? Wekerle kisurrant. Azt mondta, hogy ezt majd akkor kérdezzék, amikor a polgári házasságról kész javaslatot látnak. Addig maradjanak békében és ne okvetetlenkedjenek. Kijelentette azonban, hogy egyházpolitikája igenis a kötelező polgári házasság, de ez ne zavarja azokat, akik ellenkező véleményen vannak — abban, hogy tovább is benn maradjanak a párt kebelében, s

ott vitassák meg a kérdést, ne pedig külön értekezleteken.

Ez volt a drót; hanem a fazéknak mégis csorba maradt egyik-másik része, ahol a drót nem fogott. Mert e kijelentés után Latinovics Ernő, a pártkör igazgatója, Péchy Tamás, a képviselőház volt elnöke és Csáky Kálmán nyomban kijelentették, hogy kilépnek a pártkörből; mások úgy nyilatkoztak, hogy mivel még nem pártkérdés a polgári házasság kérdése, hát most még tagjai maradnak a pártkörnek. Ez utóbbiak tehát amolyan lóggó darabjai a fazéknak, melyek azonban idővel mégis csak le fognak potyogni. A többi, akik nem nyilatkoztak, valószínűleg szintén így gondolkozik.

Ime az újra megdrótozott kormánypárt. Hogy meddig fog tartani, azt az intusok legbenfentesebbjei se tudják megmondani. Csak azt tudják, hogy nem marad így sokáig.

Öfölsége azt kívánja a kormánytól és a párttól, hogy csak addig tartson össze, míg Széll Kálmánnak sikerül az ellentéteket kiegyenlíteni és új kormányt alakítani. Kormánypárti képviselők emlegetik, hogy az egyházpolitikai kérdés tárgyalása előtt föl kell oszlatni az országgyűlést; mert ők a tavalyi választáskor nem kaptak mandátumot ebben a kérdésben. Ha pedig föl oszlatják a házat s új választást rendelnek el, — no akkor esik még csak szét a kormány pártja, s akkor nincs drót, se drótos, aki ilyen alakban összekötözzé a pártot, mint amilyen most. S hogy olyan ne legyen, gondoskodik róla az ellenzék.

Apponyi és pártja máris mozog, szervekedik. Ha ő kapja a többséget, akkor a húsos fazék teljesen szétmállik.

Rémuralom a fogyasztási adók körül.

II.

(N.) A városi fogyasztási adó-kezelő bizottság egy tisztelt tagja jónak látta minap megjelent első cikkemre válaszolni és a bizottság védelmére kelni. Hogy sikerrel-e vagy nem, arról saját véleményem az, hogy igen kevés eredmény várható az oly bizottságtól, melynek tagjai azért lettek a szakbizottságba választva, mert nem szakemberek. Pedig így van. De ettől eltérve, kértem a tisztelt cikkirót, hogy miért nem válaszolt inkább arra, hogy miért fizetnek nálunk egyes árukra többször adót? Talán tudja a bizottság azt, hogy aki decemberben saját házi fogyasztására vett egy hordó bort és megfizette érte a fogyasztási adót, de újévig nem tudta meginni az egész bormennyiséget, ahhoz elmegy most a város mint fogyasztási adóbérlő és fölveszi nála a bort, s a múlt hónapban megadózott bor után még egyszer kér adót. De már ily intézkedésre én csak azt válaszolhatom, hogy a bizottsági tagoknak oly törvénytudó és gyakorlati embereknek kell lenniök, akik finánczabak a fináncznál. Mert aki egy emberéleten át vásznat árult vagy útvállalatokkal foglalkozott, arra hiába bizzák a fogyasztási ügyeket. Annak más hatáskör kell; ezen bizottságban való működése nem hoz áldást a polgárságra.

Hisz a pénzügyminiszternek nincsenek oly buzgó adóbehajtó közegei, mint a mi tekintetes tanácsunknak, mert még a megvetett és kinyult fináncz is csak egyszer kér adót. Hogy mennyire sötétben tapogat a bizottság, azt a

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

A virtuskodás.

Folyt a panasz a Náni néni száradt ajakáról, mint a hogy a könyve szokott néha, amikor elhuzódva valahova neki ereszi a bánatát.

— Nem panaszlom föl a jó istennek, hogy annyi szomorúságot felejtett rajtam; de már az igaz, hogy amennyi könyüt én elsírtam, elég volna reggelre az egész határra harmatnak. Tizenhét gyermekem volt nekem lelkem, tizenhét.

— Hisz az nagyon szép dolog Náni néni.

— Szép dolog? Az a. Szép. De nem él belőle csak négy; bár a' se élne, — teszi hozzá lassabban.

— Hát tizenhárom eltemetett, Náni néni? biz a sok.

— Annyit lelkem, tizenhárom. Volt olyan sor, hogy egy hét alatt ötöt hantoltunk el. Mikor a himlő gyilkolta a gyermekeket, egyszerre feküdt nálunk három kicsiny kiterítve.

— Nagy csapás, kedves Náni néni, de hát az istennel nem lehet perbe szállni.

— Nem is perelek galambom, de hogy perelek. Mert volt annál nagyobb csapás is, amikor elkezdődött a mi összeromlásunk, a férjem neki adta magát az itálnak, elpusztult, s mi is elpusztultunk. Akkor szakadt ránk ez a szomorú állapot, mikor két fiam, szép két legény fiam egyszerre megfagyott.

| Megfagyott? hogyan lehetett az?

— Hosszú sora van annak galambom. A virtuskodás miatt esett. Csak az lett aztán, hogy mikor a két legény elmullott, elmullott a mi örömünk, boldogságunk, kedvünk, az egész életünk olyan szótalan lett.

— De mégis, hogy eshetett, hogy fiatal emberek megfagyjanak?

Az öreg asszony végig simítja arcát kezével, mintha gondolatait rendezné, azután így kezdi az elbeszélést:

— Negyvenezer hold a papi birtok, amelyet birnak a „zirchiek“ a megyében, de az egész uradalomban levő cselédség között nem volt olyan egy sem, mint a két Szántó fiu, az én két fiam. Termetre, erkölcsre, magaviseletre

nem volt párjuk. Magának a kormányzó urnak is megakadt a szeme rajtuk, s ha a „Róbert major“-ban járt a gazdaságot vizsgálni, a Szántó Bandit meg Palit mindig maga elé rendelte, gyönyörködött bennük.

Az apjukom el is kényeztette a két fiut, mind csak azt rakta fejükhöz: „Ne hagyjátok magatokat, ki ne fogjanak rajtatok.“ Hát nem is hagyták. Nem verekedésben, mert ahhoz soh' sem nyultak, — nem úgy voltak nevelve — hanem egyéb gavallérkodásban.

Gazdagok voltunk galambom. Akkor még — 40 évvel ezelőtt — a juhásznak anynyi pénze volt, a mennyit ő akart, az apjukom akár turóval ehette volna a bankót, mint a csuszát. Tán ez is volt a bajunk, legalább a két szép fiam halálát ez szerezte.

Keményen fogta a tél akkor a dolgát. Kétfundás hideg volt, amikor lakodalom esett a szomszéd pusztán az „Égett halom“-ban. A béres gazda leánya ment férjhez. A Szántó fiuk de hogy maradhattak ki belőle. Bandi a térdein is elment volna, mert tudta, hogy ott lesz a lóki bírónak, Ritka Andrásnak a leánya: Vicza, aki után veszekedett a gyerek. Ez a gonosz

következő példával fogom illusztrálni. A kereskedő a cukrot csak gyárból és csak a vasuton kapja; tehát az állam kimutatja, hogy mily mennyiségű adóköteles cukrot kapott. A kereskedő azt mondja, hogy ő megfizeti az egész cukormennyiségről az adót, csak hagyják békében árusítani. Nem, ezt nem engedi a bizottság, hanem elhatározza, hogy ha valaki akar egy süveg cukrot, akkor a kereskedő 3 órával előbb jelentse be a fogyasztási hivatalnál, hogy tőle cukrot visznek ki. Hát nem egyszerűbb a következő eljárás: A város fogyasztási területére behozott cukorról a cukoradót az tartozzék megfizetni, a kinek címére a küldemény érkezett; ha pedig egy nagykereskedő egy falusi kiskereskedőnek továbbadásra akar eladni cukrot, azt tartozik bejelenteni, amiről bázisát kap, s az ezen bázisával kimutatott, kivitt cukormennyiség a reáért megadózó cukorból levonandó. Ily úton a város minden kiló cukor után okvetlenül megkapja az adót, a kereskedőt pedig békén hagyja.

Ami pedig a borfogyasztást illeti, erre nézve következő elvi kijelentést vagyok bátor kockázthatni: A régi fogyasztási adó bérlője nincs följogosítva azon fogyasztási cikkekről az adót zsebre rakni, mely cikkek nem az ő bérlésideje alatt fogyasztattak. Ha tehát a város fogyasztási adóhivatala most talál a feleknél olyan bort, melyet a régi bérlő megadóztatott, akkor a régi bérlő tartozik ezen mennyiségről az adót visszaadni a városnak. Ezen állításom logikája az, hogy a régi bérlő csak 1892. december 31-ig volt jogosítva adót szedni, tehát nem volt joga a január hóban fogyasztandó cikkekről az adót beszélni. De hogy mily törvény nevében mer a város a polgárságtól egy liter bor után kétszer adót kérni, azt talán azok tudják, akik a bizottságban vannak, mert — nem szakemberek.

A most mondottakat föntartom a cukoradóra nézve is. Az 1892-ben a város területére behozott cukorról beszédte tavaly a város az adót, — tehát az újév után még a feleknél (nem a kereskedőknél) talált cukrot nem adóztathatja meg még egyszer, mert a kereskedő a szerződése értelmében a cukrot a félnek teljes joggal adózva adta el.

Azon igen tisztelt bizottsági tag úrnak pedig, aki engem válaszában a terrorizálás vádjával kitüntetni méltóztatott, csak annyit válaszolok, hogy „egészséges f a kérgén nem kopácsol a harkály.“

HIREK.

— **(A villamvilágítás ügye)** ma abban a stádiumban van, hogy a tegnapi lejárt pályázati határidőre beadott ajánlatokat bontják föl ma délelőtt a gazdasági tanács előtt. Tegnapi délután 5 óráig három ajánlat érkezett be a polgármesterhez: Justus Mihály mérnöké, a Ganz és társa budapesti cégé és az osztrák légszeszgyáré.

— **(A gyertyaszentelői vásár)** se eladónak se vevőnek nem érte meg az idejövételt. Éjjel sikos, nappal lucskos időben alig is verődött össze valamire való vásári közönség; még laczikonyhát se állítottak az idevaló kocsmárosok a rossz vásárnak előre vetődő árnyékát látván. Pedig máskor még a pótvásárokon is volt laczikonyha bőven. Szarvas jószágot keveset adtak el a gazdák; nagyobb keletje volt a gebeszámba menő lovaknak, melyeket a bécsi lóhúsmészárszék számára vásároltak az ügynökök.

— **(Munkások a vonat alatt.)** Multkori hasonló című közleményünk, melynek hitelességéről lapunk zártakor már nem szerezhettünk meggyőződést, szomorú valóságot tartalmazott. A szerdai pécsi gyorsvonat Erd és Ercsi közt, Batta község határában véres nyomokat hagyott maga után. Azon a helyen, hol a szerencsétlenség történt, a vasuti vonalnak egy kilométernyi bevágása van s a vasút egyuttal iv alakban fordul az érdei határ felé. Ez a bevágás még a legutóbbi hófúvások idejéből anynyira meg van töltve hóval, hogy a vonat most is két hatalmas hófal közt jár, csak annyi helye van, hogy éppen keresztülmehet. A hó kihányásán dolgozott a mondott napon vagy 50—60 battai napszámos, midőn a gyorsvonat egész váratlanul az említett vágásba robogott. A munkások a forduló miatt a vonatot csak akkor vették észre, midőn már közvetlen közelükben volt. A sinek mellett dolgozó munkásoknak már arra sem volt idejük, hogy félre ugorjanak s a vonat e munkások közül 11-et elragadott s maga alá temetett. Sokan az összezuzástól csak úgy menekedtek meg, hogy a sinek közt a földre buktak s irtóztató aggodalom között várták, míg fölöttük a vonat tova robogott. Mikor a vonat elhaladt, négy ember darabokra szelve hevert ott, csak ruhájukról ismerték meg, melyik kéz, melyik láb melyik törzshöz tartozik. Mint a munkások beszélik, az egész szerencsétlenséget az okozta, hogy a vonat nem füttyentett, mielőtt a bevágásba ért. A szerencsétlenség után megállítás nélkül továbbrogt a vonat. A szerencsétlenül járt munkások közül 3 nő és családos volt, sőt az egyik munkásnak 6 gyermeke maradt árván, kik közül egy csak 8 napos, a negyedik munkás 25 éves fiatalember volt.

— **(Körjegyző-választás.)** Hétfőn reggel 9 órakor volt a püspök-bogádi jegyzőválasztás a vármezei házában. A nyugalomba vonult Fischer Ferenc helyett Horváth

János volt patacsi segéd-jegyző vezette ideiglenesen a körjegyzőség ügyeit, kit ma a választási elnöknek, Forray Iván pécsi járási főszolgabírónak kandidálására egyhangúlag választották meg püspök-bogádi jegyzőnek a szintén kandidált Györgyi Ede egerághi és Kálmány József pellérdi jegyzők ellenében.

— **(Dezentorok.)** Szombaton éjjel az 52. gyalogezred három katonája: Fischer Ferenc és Weisz Zsigmond szakaszvezető, és Kengyel Antal ujoncz, előre megfontolt szándékkal megszökött. Polgári ruhában mentek Pellérdre, honnan vasuton menekültek odább. Szökésük oka ismeretlen. Körözésük eddig eredménytelen. Ugyanazon éjjel egy beteg cigány katona is megszökött, csaknem Ádám-kosztumban, a kórházból, s a csikorgó hidegben oly bámulatos kitartással szaladt, hogy az üldöző őrség Szt.-Lőrincz felé teljesen nyomát vesztette. A moré most már harmadszor akar megmenekülni a mundértól.

— **(Halálozás.)** Klemencsics Józsefné szül. Dömötör Rozália f. é. január hó 30-án, reggel 5 órakor, rövid betegség után 66 éves korában meghalt. Temetése tegnapi délután 3 órakor volt. — Schaffer Béláné Sipos Julia, Schaffer kávésnak, a „Központi kávéház“, tulajdonosának neje, hosszas szenvedés után kedden reggel meghalt 45 éves korában. Temetése ma délután fél három órakor lesz a Széchenyi-tér 1. sz. házból. — Hétfőn helyezték örök nyugalomra a Pécs legöregebb emberét, Sachs Salamont, ki 104 évi hosszú és tapasztalatokban gazdag élet után költözött el, 8 nap mulva a neje halála után — Selényi Ida, Selényi Antal sásdi járásbírósi hivatalnok kis leánya a difteritisz áldozata lett.

— **(Szerencsétlenség a jégen.)** Vasárnap délután özv. Grünhuth Ignáczné a korcsolya-egylet pályáján elesett és karja kifeszamodott. Az épp ott volt Vallerstein Bódog dr. nyújtotta neki az első orvosi segélyt, most házi orvosa. Kauffer Mór dr. gyógykezelte. Komoly bajtól nem tartanak.

— **(Kereskedő ifjak tánczestélye.)** Igen szépen sikerült tánczestélyt rendeztek a kereskedő ifjak szombaton, „Hattyu“ rózsaszin és fehér draperiával díszített termeiben. A tánczestély jótékony célú volt, s a tisztajóvedelem körülbelül 120 frt — részben a Baross-szobor; részben a szegény gyermekek javára fordítatik. Farkas Sándor muzsikájára vígan jártak a párok, s a szépszámú közönség fesztelen jókedvének csak a regg első órái vetettek véget. A négyeseket 100 pár tánczolta. E helyütt készséggel említjük meg Krón vendéglős buzgalmát ki kitünő izléssel berendezett buffettjével és pontos kiszolgálásával érdemelte ki vendégeinek méltánylását.

— **(Éjjeli szolgálat a táviróhivatalban.)** A pécsi posta- és táviróigazgató arról értesíti lapunk utján a közönséget, hogy a pécsi posta- és táviró hivatalnál a fél éjjeli szolgálat a mai nappal vagyis f. é. febr. hó

pára, ez a Vicza kergette őket halálba. No de meglakolt érte.

Az én szép két fiam kocsira ült — magunknak volt lovunk lelkem. Az apjuk átadott nekik ötven forintot, meg a rendes biztatást, hogy hát „ne hagyjátok magatokat, csúffá ne tegyen valaki!“ azzal áthajtottak az „Égett halomra.“

Szinte örömmel suttozta a nép, hogy a Szántó fiuk is itt vannak a „Róbert major“-ból, mert úgy higgye el galambom, még egyszer annyi értéke volt a lakodalomnak, ha az én fiaim is ott voltak. Nem azért mondom, mert anyjuk vagyok, vagy csak — voltam.

Az „égett-halomi“ számadónak is volt egy fia, Marcsi, a kinek sokszor megkeverte már a vérét az, hogy a Szántó fiuk különbek önála, soha se birta őket megelőzni semmi dologban. Azonkívül meg a Ritka Vicza után bolondult az is.

Mikor az én gyermekeim oda értek, a Marcsi már muzsikáltatta magát, s nagy fennem mutogatta, hogy ő bankót ad a cigánynak, — egy forintot! Mintha az valami nagy pénz volna. Az én gyerekeim egyszerre három forin-

tot dob a muzsikásnak, hogy az ő nótáját huzza.

Ritka Vicza is ott volt Lókról, tudta az én Bandim. Csodálatosan szép leány volt ez a gonosz személy. Az arcza színe fehér is, piros is, sárga is volt, mint az érő nyári almáé, melyet megfehérit a harmat, megpirosít a nap és megsárgít a fuvó szél. Piros „bujbele“ volt a derekán, aztán uri suhogó, meg pillangós cipő. De tudta az átkozott, hogy milyen szép. Bolondultak is utánna, de ő csak magába veszejtette a legényeket, azután kinevette.

No hát az én nótámat ki huzatja el, — kiált a legényeknek, míg a két szemé világitott, mintha tűz égne a tő fenekén.

Törte magát a számadó Marcsija, meg az én fiam is erre a szóra, hajigálták a cigánynak a pénzt, hadd huzza a Ritka Vicza nótáját, az a szép ördög meg danolta.

Hiába erőlködött Marcsi, az egész közönség csak a Szántó fiukat nézte, dicsérte. Hát még mikor eljárta a „Kopogóst“ dalolva mellé hogy: „száraz dió csörögdögél, a vén asszony dörögdögél, hap, hap hap“ majd megette, anynyira szerette a lakodalmi népség.

Este a Marcsi mérgében már birkózni is hitta őket; de nem mentek, pedig akár melyikük is összemorzsolta volna. Hanem az én gyermekeim nem úgy voltak nevelve. Azt mondták, hogy aki birkózni akar, emelgesse az udvaron az akácfa tuskókat. Erre megint jót nevettek s Pali fiam öt forintot dobott a cigánynak. A Marcsi olyan csunyán nézett rájuk, mint a pokolbeli sátán s kirohant az ivóházba az apjához, hogy hát:

— Apám, itthon is eltűrjük, hogy csúffá tegyenek a Róbert majoriak? Mindig a mienk legyen a szegény, akkor inkább lefekszem az akolba s be se nézek többet a lakodalomba.

— Csendesen fiam, meg ne repedj — szólt neki az apja — hát mi kell?

— Pénz!

— Egyéb bajod nincs? Ez még nem nagy veszedelem. — És adott neki.

Éjjel után a menyasszony-táncznál tört ki aztán versengés Marcsi és az én gyermekeim közt. Mennyit az egyik dobott a tányérba, azt a másik fél rendesen duplázta s úgy kapkodták egymás kezéből a menyasszonyt. A

1-én kezdetét veszi. A helybeli távirda ennek folytán a téli 6 hónap alatt reggel 8-tól, nyáron pedig reggel 7 órától éjfélig megszakítás nélkül tart szolgálatot.

— **(A kereskedelmi- és iparkamara diszebédje.)** A pécsi kereskedelmi és iparkamara újból való megalakulása alkalmából holnap — febr. 2-án — déli 1 órakor az „Arany hajó“ vendégfogadóban diszebédet rendez.

— **(A custozai csata a tornacsarnokban.)** A közönség — még a laikus is — feszült érdeklődéssel viseltetik minden katonai esemény iránt. A legközönségesebb fegyvergyakorlatot épp oly kíváncsisággal nézi végig, mint amily vonzóással keresi föl a legnagyobb hadgyakorlatok színterét, s végig szenvedni olyankor a mégoly kellemetlen fáradalmakat is, csak hogy élvezhesse a békében folytatott hadviselés izgalma. Pedig ilyenkor a hadgyakorlatok a békeháboru csatái nagy részét nem láthatja, a hozzáférhetőségek gátolják az egész hadművelet lefolyásának áttekintésében. Nos hát az a plasztikai kép, melyet most a tornacsarnokban látni lehet, arról a csatáról, mely Custozá magaslataiért 1866. június 24-én délután 5 óra tájban folyt az olasz és az osztrák-magyar csapatok között, teljes áttekintést nyújt a szemlélőnek. Horowitz Emil, ki maga is katoná, a csata lefolyásának hiteles adatai szerint miniatűr kiadásban rögzítette meg azt a jelentőséggel bíró momentumot, melyben a mi csapataink kivetik állásukból az olasz fegyvereseket s ezek visszavonulni kénytelenek. Az egész teret a csatának mintegy madártávlatból látjuk, az olaszok és az osztrák csapatok minden állását tisztán tünteti föl az a sok ezer apró ólomkatona, melyek a megfelelő pose-ban mintegy élő alakjai a csatának. Szombaton nyílt meg a kép kiállítása, amikor a katonatisztikar, s a két municipium tisztviselői tekintették meg. Azóta a katonadolgok iránt érdeklődő közönség naponta nagy tömegekben nézi ezt az érdekes miniatűr-csatát, melynek minden egyes részletét az erre kirendelt és betanított altisztek magyarázzák a nézőknek. Kedden az 52. gy. ezred legénysége nézte meg a kiállítást, ma pedig a honvédezd legénységének mutatják meg. Legközelebb a püspök is megtekinti az érdekes kiállítást, mely vasár- és ünnepnapokon személyenként 10 krért, köznapokon 20 krért tekinthető meg. Őt tagból álló család személyenként köznapokon 10 krért kap belépő jegyet.

— **(Iróemberek társasága)** volt együtt vendégségre hivottan szombaton este Egry Dezső dr. ügyvédjelölt lakásán. Rézbányay János, Kossutány Ignác dr., jogakadémiai tanár, Czigliányi Béla törvényszéki bíró, Pleininger Ferenc ügyvéd, Kengyel Mór ügyvéd, Rézbányay József dr. teológiai tanár, Gerecse Péter dr. reáliskolai tanár, Kasza József dr. jogakad. helyettes tanár, Szinkovich Károly megyei másodaljegyző, Várady Ferenc, Lenkei

népség bámulva nézte, Ritka Vicza szívéből nevetett ennek az eszeveszett virtuskodásnak.

No de az lett galambom, hogy a fiaimnak elfogyott a pénzük, mire a menyasszonytáncnak vége lett. Kimentek az ivóba, bosszuságukban talán többet is ittak, mint kellett volna, mert nem szoktak pénz nélkül lenni. Hát egyszer rajtuk ront a Ritka Vicza s gúnyosan kérdi:

— Róbertmajoriak, tán elfogyott a gyapju? — s szikrázó szemével oda villámlott Bandi fiamnak a lelke közepébe.

Ez sugva kérdezi Pali öcsésétől:

— Van-e pénzed?

— Nincs.

És karjára ereszti a fejét mind a kettő. Nem tudták a szép leány előtt a pironásgot elviselni, — nem úgy voltak nevelve — s az a gonosz szép ördög még azt is mondta, hogy:

— Gyenge legény az, aki egy éjszaka sem győzi „virtus“-sal.

Innentől aztán nem látták az én gyermekeimet benn a házban. Reggel találták meg őket a szénakazal mellett. Ott állott mindkettő, kigombolt kis lajbival, mándli nélkül ingujjban,

Lajos, Haksch Lajos lapszerkesztők, Taizs József a „Pécsi Figyelő“ kiadója, Zoltán Vilmos, Kéry Gyula hírlapírók alkották a kedélyes társaságot, melynek minden egyes tagját a házi asszony: Egry Dezsőné, a házigazda és atyja: Egry József lekötelező szívesseggel fogadták. Vacsora közben fölköszöntő szöveg a vendéglátó gazda édesanyjára és atyjára, a háziasszonyra, a házigazdára, a helyi írók öszszeségére (a házigazda részéről), — aztán folyt az adomázás majdnem szakadatlanul éjfélig, amikor a jókedvű társaság széteszött.

— **(A csempész bűnhődése.)** Misli István budai városi polgár, a Horváth-féle jégpálya buzgó seprője, a bibliát úgy értelmezvén, hogy hat napi munka után a hetedikén pálinkát kell csempészni, hason foglalkozásu pájtásával Patacsra rándult, hogy föltett szándékát végrehajtsa. A nemes ital kéz alatt volt, hát nem állhatták meg, hogy néhányszor fél litert le ne hajtának egyesített erővel kóstolól, minek tragikus vége az lett, hogy Misli uram nem győzvén a szeszt, ez győzte le őt. Hogy, hogy nem történt azután, azt e história hőse maga sem tudja; elég az hozzá, hogy mentora segítségével szerencsésen eljutott a Radonay-utcaig, de itt esze és lábai fölmondták a szolgálatot, s hősnök nagy kényelmesen keresztbe feküdt a kocsin. Mivel pedig társának is csak nagy néha volt egy-egy lucidum intervalluma, nem akadt gondolata, hogy mit csináljon István komisiával, és ezért vagy három óra hosszáig vesztegeltek: emez állva, Misli a hóba hasalva. Szerencsére egy arra vetődő könyörületes lélek rendőrré ment, ki két mentő segítségével a félig megfagyott embert a kórházba vitte. Így bűnhődött Misli, míg társa a corpus delictivel (néhány pint pálinkával) szerencsésen odább állt. A miből újra kitünik, hogy a földön nem mérnek egyetlen mértékkel.

— **(A pápa jubileuma a főgimnáziumban.)** A pápa 25 éves püspöki jubileumát a pécsi főgimnázium ifjusága is megünnepli. Mint értesülünk, az ünnepély február hó 19-én lesz s arra már erősen készülnek. Lesz fölolvadás, ének stb., melyeket ünnepies istentisztelet előz meg. A teljes programot később fogjuk hozni.

— **(Hymen.)** Freytag Kamill, a szt.-mártoni gőzmalom ellenőre, holnap vezeti oltárhoz Petrovics Gizellát Gödrében. — Marxreiter Győző helybeli iparos a napokban eljegyezte Nyanyai Antalné leányát, Mariskát. — Nendtwich Andor városi I. aljegyző, vasárnap jegyezte el Szinkovich Mariskát, özv. Szinkovich Pálné szül. Bartoságh Friderika leányát.

— **(Farsang.)** A mi derék Herczenbergerünk a mamák kérését teljesítendő, hölgytanítványai részére e hó 6-án táncestet rendez, mely Karneval rövid uralkodása alatt már a második lesz. Az estély pointjét a „polka noblesse“ képezi, mely egyébiránt csak névleg különbözik a régi „Kreuz-polkától.“ — Dol-

hajadonfött. Meg volt fagyva mind a kettő. A szégyen meg a virtuskodás . . . úgy, az ölte meg. Nagyon hideg volt ekkor galambom!

Másnap dél felé megáll a kocsink az udvaron. Egy bojtár az „Égett halom“ról hajtja a lovakat, a nagy bunda végigterítve a kocsin.

Éppen oda kajátok, hogy beste lélek kölykei, hát ha egy éjszaka nem aludtok, így el kell gyengülni? Azonban letakarom a bundát, hát mindkettőnek az álla föl van kötve.

Csak elhaltam. Jó, hogy a kocsis megfogott, mert a tengelyvégre estem volna arczczal. Ugy rittunk aztán, mint a patak, de mi haszna? Ők föl nem támadtak s ez időtől kezdődött a mi pusztulásunk.

— Hát a Ritka Viczával mi lett?

— Hej, sűrű lett rajta az isten verése. Rászolgált. Bekerült Fehérvárra, a kórházba. Ott halt meg. Megette a bűne.

— Ugy van az, kedves Náni néni: a jó Isten nem hagyja kiegyenlítettlenül senkinek a számláját.

— Igaz lelkem. Az Isten mindig jó, de az ember sokszor gonosz, czudar.

K a j a b u s z .

linger András a „Hétfejedelem“ termeiben jövő csütörtökön, február 9-én bált ad. — A v a i s z l ó i k a s z i n ó társasvacsorával egybekötött táncestet rendez vasárnap a nagyvendéglő termeiben saját javára, melyre várásunkból is többen hivatalosak.

— **(Difteritisz a vidéken.)** Mohácson a múlt héten 11 gyermek halt meg difteritiszben. Az elhalálozás száma e betegségben január hó 1-től 47 és a járvány kiütésétől fogva 225. Mint a „Mohács és Vidéke“ írja, a baj főoka a nép közönyében rejlik, mely nem akarja hinni, hogy a ragályos betegség egyik gyermekről átszármazik a másikra.

— **(Tüzek.)** A mohácsi szigeten Pafkovics Illés szállása környékén ennek szolgálja a pájtásával madarakra lövöldözött. Az egyik löveg fojtása a szálláshoz tartozó istálló nádtetejére esett, melytől tüzet fogott, innen áttért a náddal fedett csűrre és egy kazal szalmára. Minthogy a víz befagyott, oltásról szó sem lehetett, s így történt, hogy istálló, csűr és kazal rövid 4 óra alatt hamuvá lett. A vigyázatlan cselédek ellen vizsgálat folyik. Maisson hétfőn este Bertics Gyoko présháza ismeretlen okból kigyuladt. A lángok innen bekaptak Riegl Konrád és Szávits Sándor szomszédos présházaiba is, és oltók hiányában mind a három présház teljesen leégett. Az összes kár 415 frt. Biztosítva egyik sem volt.

— **(Kitüntetett tanító.)** A vallás- és közoktatásügyi miniszter B i t t e r Péter apari tanítót a magyar nyelv oktatásában tanusított „kitünő buzgalma elismerésül“ pénzjutalomban részesítette.

— **(A második félév a jogakadémián.)** A jogakadémián a mai nappal megnyílt második félév alatt a következő tantárgyak képezik az előadások tárgyát: Kötelezett tantárgyak: Első évi jogi tanfolyam. 1. Római jog; (Pandekták). (Előadó Friedl Károly dr. helyettes tanár.) 2. Egyetemes európai jogtörténelem. (Előadó Kosutány Ignác dr. nyilv. rend. tanár.) 3. Művelődési történelem. (Előadó Rézbányai János magántanár.) Második évi jogi tanfolyam. 1. Magyar magánjog. (Előadó Kopcsányi Károly dr. nyilv. rend. tanár.) 2. Magyar közjog. (Előadó Bors Emil dr. nyilv. rend. tanár.) 3. Pénzügytan. (Előadó Mihálffy Ernő dr. helyettes tanár.) 4. Tételes nemzetközi jog. (Előadó Bors Emil dr. nyilv. rend. tanár.) Jogtudományi szaktanfolyam. 1. Magyar polgári törvénykezési jog. (Előadó Mutschenbacher Viktor dr. nyilv. rend. tanár.) 2. Büntetőjog. (Előadó Kasza József dr. helyettes tanár.) 3. Magyar birodalom statisztikája folytonos tekintettel Ausztriára. (Előadó Schaurek Bódog dr. nyilv. rend. tanár.) Speciál-Collegiumok: 1. Kereskedelmi ügyletek. (Mutschenbacher Viktor dr.) 2. Szerzői jog. (Ugyanazon tanár.) 3. Telekönyvi eljárás. (Ugyanazon tanár.) 4. Községi közigazgatás. (Schaurek Bódog dr.) 5. Statisztika elmélete. (Ugyanazon tanár.) 6. Bányajog. (Kopcsányi Károly dr.) 7. Házassági jog. (Ugyanazon tanár.) 8. Közgazdasági politika. (Mihálffy Ernő dr.) 9. Államszámviteltan. (Ugyanazon tanár.) 10. Római örökösödési jog. (Friedl Károly dr.) 11. Büntető eljárás. (Kasza József dr.) 12. A vagyon ellen irányuló bűncselekmények. (Kasza József dr.) 13. A legújabb kor történelme a francia forradalomtól napjainkig. (Rézbányay János.) 14. Közegészségtan. (Wajdics Alajos dr. magántanár.) Publikumok. 1. Tengeri szállítási és hajókölcsön ügyletek. (Mutschenbacher Viktor dr.) 2. Államhitel és adósságügy. (Mihálffy Ernő dr.) A jog- és államtudományi karal kapcsolatban levő vizsgálati bizottságok: Első alapvizsgálati bizottság: Elnök: Szeredy József dr. prodirektor. Másod-elnök: Kopcsányi Károly dr. jogtanár. Bizottsági tagok: Kosutány Ignác dr., Mutschenbacher V. dr., Friedl Károly dr., jogtanárok. Második alapvizsgálati bizottság: Elnök: Szeredy József dr. prodirektor. Másod-elnök: Bors Emil dr. jogtanár. Bizottsági tagok: Mihálffy Ernő dr., Kasza József dr., jogtanárok. Jogtudományi államvizsgálati bizottság: Elnök: Szeredy József dr. prodirektor. Másod-elnök: Mutschenbacher Viktor dr., jogtanár. Beltagok: Schaurek Bódog dr., Kopcsányi Károly dr., jogtanárok. Kültagok: Blaszkovich Iván, kir. ítélő táblai elnök. Cseresnyés Sándor, kir. ítélő táblai tanácselnök. Fekete Mihály, sz. kir. Pécs városának tiszti ügyésze. Hinka László, püspöki jogtanácsos, köz- és váltó.

ügyvéd. Sável Kálmán, kir. törvényszéki elnök-Szikszay János, kir. tanácsos, nyug. kir. törvényszéki bíró. Zsolnay György, kir. főügyész helyettes. Államtudományi állami vizsgáló bizottság: Elnök: Szeredy József dr., prodirektor. Másod-elnök: Kosutány Ignác dr., jogtanár. Beltagok: Bors Emil dr., Schaurek Bódog dr., Mihálffy Ernő dr., jogtanárok. Kültagok: Aidinger János, kir. tanácsos, sz. kir. Pécs városának polgármestere. Dragonescu Döme, kir. tanácsos, pénzügyi igazgató. Lukács Adolf dr., kir. ítélő táblai bíró. Majorossy Imre, sz. kir. Pécs városának főjegyzője. Pilch Antal, kir. ítélő táblai bíró. A beiratások az 1892/93-iki tanév II. felére f. évi február hó 1-8-ig történnek. Minden joghallgató tanpénz fejében annyi forintot fizet félévenként, ahány órát hallgat hetenkint. A tanpénz a félév kezdetén a beiratáskor előzetesen fizetendő, s az illető hallgató csak a tanpénz lefizetéséről szóló nyugta előmutatása mellett jeyezhető be az egyes tanárok külön névlajstromába. A publicum után tanpénz nem jár, de az előszabott óraszámban a hallgatóknak teljesen beszámítják.

— **(Baromfi tenyésztők figyelmébe.)** Az állatkert ismert jó nevű, legrégebb tyukászata részére, tenyésztés céljából a földmivelésügyi m. kir. minisztérium hozzájárulásával a haszon, vagyis hústyúk fajok, u. i. sárga Cochinkina, világos és sötét Bráma, Plymouth Rocks és fekete Langshan, tenyésztőrzsek: minden fajból 2 kakas és 4 tyúk, továbbá különféle sport-tyúkfajokból (viadorok) egy-egy törzs egyenesen Angliából lettek a legmegbízhatóbb londoni baromfi-kereskedő által magas árért beszerezve. A remek fiatal állatok már megérkeztek az állatkertbe és úgy azok, mint egyéb, szintén kitűnő példányokban tartott más fajtyúkok tojásaira megrendelést elfogad az igazgatóság, és kívánatra küld egyszerű árjegyzéket ingyen, bérmentve. Képes árjegyzékek 50 krajczárnak készpénzben vagy levéljegyekben leendő előleges beküldése után adatnak postára bérmentve.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

* **A magyar helyesírás 73 gyakorlati leczkében.** Ilyen című [könyvecskét adott ki a napokban Hoffmann Mór, az ismert n.-kanizsai paedagogus. A helyesírási szabályok begyakorlására kitűnően összeválogatott példagyűjteményt ad a gyermek kezébe, a ki így, a nélkül, hogy bármiféle szabályok emlésével kellene megterhelni, tisztán gyakorlati uton sajátíthatja el az ortografiai ismereteket. A szerző óvakodott bármiféle önkényes szabályok fölvetelétől és szorosan alkalmazkodott az akadémia helyesírási szabályaihoz, valamint a legjobb íróinktól szentesített uzushoz. A kis könyvecskét, mely 48 oldalra terjed, a Lampelczég (Wodianer F. és Fiai) adta ki. Ára 20 kr.

TÖRVÉNYKEZÉS.

A pécsi kir. ügyészség köréből. A pécsi kir. ügyészség által az 1892. évre szerkesztett bűn- és büntetőügyi statisztikai kimutatások kivonatát a napokban küldte meg a lapoknak a kir. főügyész helyettes. E kivonatból a következő érdekes részeket közöljük:

Az 1891. évről elintézetlen följelentés nem maradt. Az 1892. évben érkezett följelentések száma 1153; és pedig: büntettekért 663, vétségek 251, kihágások iránt 239. Ezekből mint a bűnvádi eljárásra nem alkalmas elutasított 242, bűnvizsgálat elrendeltetett 515, más hatóságokhoz áttételezett 157, mint kihágási ügy elintéztetett 239. Az 1891. évről elintézetlen bűnvizsgálat 306, 1892. évben elrendelt bűnvizsgálat 515, 1892. évben érkezett 239. — Ezekből elintéztetett megszüntetés folytán 141, vád alá helyezés és közvetlen idézés folytán 382, más hatóságokhoz áttétel folytán 54, mint kihágási ügy 239, 1892. év végével elintézetlen maradt 244. Az 1891. évről áthozott vádolva maradt személyek száma 458, 1892. évben érkezett ügyekbeni vádlottak száma 1320. Ezekből elintéztetett megszüntetés folytán 466, vád alá helyezés és közvetlen idézés folytán 465, más hatóságokhoz áttétel folytán 345, 1892. év végével elintézetlen ügyekben szereplő személyek száma 502.

1891. évben tárgyalásra utalva maradt büntetett 34, vétségért 29, 1892. évben tárgyalásra utasított büntetett 292, vétségért 173. Ezekből elítéltetett a vádbeli cselekményért 249, más bűncselekményért 39. A vád alól fölmentettek és pedig büntett és vétségért 146, vádlott meghalt 1, megszökött 2, a vád visszavonatot 32, 1892. év végével tárgyalásra utasítva maradt 59, 1892. év folyamán I. bíróságilag elítéltetett büntetett 164, vétségért 124, kihágásért 246; és pedig büntett és vétségért: hatóság elleni erőszak 12, magánosok elleni erőszak 1, személyes szabadság megsértése 1, hamis tanulás 1, szemérem elleni büntett 1, rágalmasz 2, szándékos emberölés 7, szándékos emberölés kísérlete 2, gondatlanság által elkövetett emberölés 2, magzatelhajtás 6, magzatelhajtás bűnkísérlete 2, párviadal 2, súlyos testi sértés 40, halált okozott súlyos testi sértés 9, könnyű testi sértés 10, lopás 119, lopás kísérlete 4, sikkasztás 10, jogtalan elcsajátítás 5, orgazdaság bűnpártolás 28, csalás 7, csalárd és vétkecs bukás 5, gyujtogatás 2, más vagyonának rongálása 2, egyéb vagyon elleni büntettek és vétségek 1, okirathamítás 6, hivatali és ügyvédi vétségek 1, jövedék elleni kihágásért 246.

Családi viszony: gyermekes férfi 107, gyermekes nő 35, gyermektelen férfi 124, gyermektelen nő 22. Személyi viszonyok: életkor: 16 éven aluli 4, 16-20 évesek 49, 21-23 évesek 39, 24-30 évesek 73, 31-40 évesek 67, 41-50 évesek 38, 51-60 évesek 13, 60 éven fölül 5. Vallás: róm. kath. 222, görög keleti 9, ágostai hitv. 48, izraelita 9. Anyanyelv: magyar 219, német 43, horvát 12, szerb 14. Miveltségi fok: olvasni, írni nem tudó 113, csak olvasni tudó 1, olvasni, írni tudó 172, magasabb miveltségű 2. Vagyon állapota: vagyontalan 241, kevés vagyonnal bíró 33, vagyonos 14. Előélet: még soha nem volt büntetve fi 179, nő 47, hasonmúért büntetve volt fi 34, nő 6, különmúért büntetve volt fi 18, nő 4.

Vizsgálati fogságban 1891. év végével maradt fi 50, nő 5, 1892. évben letartóztatott fi 156, nő 43, összesen 254. Ezek közül 1892. év folyamán fogyott: szabadlábra helyezés, vizsgálat megszüntetése vagy fölmentő ítélet, jogérvényes ítélet, halál és más fogházba szállítás folytán összesen 223. 1892. év végével vizsgálati fogságban maradt fi 25, nő 6. Nem szerint volt 1892. év folyamán vizsgálati fogságban fi 206, nő 48.

Jogérvényes ítélet alapján az 1891. évről letartóztatva maradt: büntett és vétségért fi 231, nő 72, kihágásért fi 15. Az 1892. év folyamán letartóztatottak száma csökkent: a büntetés kiállása, föltételes szabadságra bocsajítás, halál és más intézetbe való szállítás folytán összesen 301. 1892. év végén letartóztatva maradt 188. Nem szerint volt jogerős ítélettel letartóztatva fi 320, nő 89.

VEGYESEK.

— **Megbízható gyógykezelés.** Zavart emésztéssel ellátott egyének, kik étvágyhiányban, fölfúvódásban, gyomorgöresökben és rendetlen székelesben szenvednek, a „Moll féle seidlitz por“ használata által rövid idő múlva visszanyerik egészségüket. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész. cs. és k. udv. szállító által Bécs, I. Tuchlauben 9. Vidéki gyógyszertárakban határozottan Moll-féle készítmény kéréndő.

CSARNOK.

Aimée.

Elbeszélés.

Irta Singer Antalné.

(Folytatás.)

Van-e ennél bővebb szavu magyarázata a szerelemnek? Nincs. Érezte ezt Aimée és értette a fiatal festő is, ki a virágot keblébe rejtve távozott.

*

A késő őszi könyörtelen zord fuvalma megfosztá a fák galyait az utolsó sárga levélkétől is; ott heverték mind fonnyadtan a hervadásnak indult gyepün, mint megannyi jelképei a mu-

landóságának. Aimée kertjében még mindig nyíltak a virágok. Hólepel borita már erdőt, mezőt — kietlen mélabús egyhanguságot kölcsönözve a tájnak.

Aimée a kertbe szaladt, leszedte utolsó őszi virágait, lerázta szirmaikról a fagyos zuzmarát, csokorba kötötte s a szobába vitte, hogy ne fázzanak szegények, ne szenvedjenek, mikor ő oly véghetetlen boldog.

Nem bántotta őt a tél zord szele, nem untatá a vidék kietlen némasága, mely ily kevéssé igénybe vett külvárosokban annyira nyomasztó szokott lenni, a természet melancholiája nem ejtő őt búskomorságba. Hisz ő csak fátyolon át látta mindezt. Alig nélkülözött valamit a tavasz lágy kellemeiből ott nyíllottak szobájában egyszerű cserepekben a nemesített hónapos rózsák, és lelkében is bájos tavasz honolt.

Nem érzett ő semmit a tél fagyasztó hidegéből: szerelme melegíté őt át, és képzelete körülhullámzá őt a tavasz balzsamos leheletével. Ujjai alatt nőttek, fejlődtek a tarka virágok és szívében a szerelem bájjillatu virága nyílladozott édes csendben, nyugalomban.

Aimée az örökké naiv szívek boldog, elégedett odaadásával szeretett; olyan szíve volt, melyet a saját meleg érzelmé is képes boldogítani s melyet a viszontszerlem legcsekélyebb bizonyítéka is édes kéjmámorban ringat. Számtalanszor ismétlé magában René szavait: „Mióta láttam, nem feledtem önt!“ — És lehunyva szemét, hogy zavartalanul csügghessen ábrándjain, lelki szeméi elé varázsolta a fiatal ember férfias szép alakját, őszinte meleg tekintetét s mindannyiszor kimondhatatlan édes érzet remegteté meg szívéit.

A télen át bizonynyal nem fogja látni őt. De mit tesz az? Azért mégis szüntelen látja és lelkét betölté forró szerelme, s a viszontszerlem boldogító tudata, s ha talán sohasem látná őt viszont, szerelme azért örök maradna és boldogítaná őt.

Szegény anyjára nézve kevésbé volt kellemes a tél. Nem élvezhette a szabad levegőt, mely némileg enyhíté fájalmát. A zord ridegség a szobába, a gyengesség pedig az ágyba kényszeríté őt; de Aimée reménylé, hogy a tavasz lágy fuvalma anyjának ismét, mint már annyiszor, könnyebbülést fog hozni; és áthatva ezen vágytól gyermeki szíve egész odaadásával ápolta a forrón szeretett anyát.

Charmois ur, mint orvos és barát, változatlan maradt, de mint szerelmes néma és elzárkózott volt.

Mig eképp váltakoztak a remény és sóhaj, bánat és keserv ismerőseink szívében, addig elmúlt a tél kietlen pusztaságával, és a tavasz ütötte föl ismét tanyáját melegítő sugaraival, lágyan játszó szellős fuvalmával, virágaival.

Uj életre viradt a táj, a mező, a távol liget, az udvar pázsitja, a lombos akáczfák, melyeknek virágai balzsam-illattal tölték el a levegőt.

Csak Adelin számára nem hozta meg a remélt üdülést, enyhet és gyógyulást. Halványan és megtörtten feküdt ágyában és minden perczen lehetett várnai lelke föloldását a földi bilincsek alól. Charmois orvos egész éjjel nem távozott ágya mellől. Adelin most csendes álomba merült, amely időt Corvin arra használta föl, hogy Párisba sietett gyógyszerért. Jól látta ugyan, hogy a vég nincs már messze, de semmit sem vart megkísérletlenül hagyni. Aimée az ágy előtt térdelve imádkozott, forró könyektől áztatott arcát anyja párnái közé temetve.

Dél felé járt az idő, midőn Adelin fölveté bágyadt, szenvedéstől megtört tekintetét.

— Aiméem, drága egyetlen gyermekem! — szölt s a zokogó lánykát már alig

pihegő keblére ölelte — Érzem, hogy meghalok, de sorsod fölött nem aggódok. Corvin szeret, neje leszel. Azt reméltem, hogy e tavasszal magam is az oltárig kísérhetlek. Isten nem engedi. De nem zúgolodom; hisz halálotat megkönnyebbité azon tudat által, hogy nem hagylak egyedül. Corvin jó, nemes szívű ember, reá bízhatlak. Ő oltalmazód lesz, ő boldoggá fog tenni. Isten legyen veletek! De hol van Corvin? hadd tegyem kezéd az övébe; hadd lássalak utóljára, mint boldog jegyeseket, hogy egészen megnyugodva távozhassam mellőled.

Clair asszony már szakadozottan beszélt s erőtlenül hanyatlott vissza párnái közé.

— Anyám, drága jó anyám, ne hagyj el! — fuldoklott Aimée.

Fájt, kimondhatatlanul fájt szívének, hogy anyja utolsó kérelmét nem teljesíthetné, ha Corvin jelen volna is; mert ő mást szeret. De ő ártatlan; nem tehet róla, hisz nem az ő akaratától függött. Óh miért is nem tudja Corvint úgy szeretni, ki oly jó, nemes és kinek annyit köszönhetett!

De nem volt kénytelen szíve ellenére anyjának utolsó óhaját teljesíteni: a végzet másként határozott. A halál angyala, mely mentőjét elrabolta tőle, fölmenti őt egyszersmind az egész életre kiható, nyomasztó kötelem alól. Mire Corvin megérkezett, — anyja lelke már elszállt az öröklét honába.

Aimée eszméletét veszté, nem látott, nem tudott semmiről.

Nem látta, mint vitték ki anyját a temetőbe, hogy ő maga is elkísérte. Csak egy világos percze volt, s ekkor Renét látta maga előtt. Renét, ki ott állt a gyászkiéret közt, anyja sirhalmanál, ki megfogta kezét és gyengéden fülébe sugta: „Ne sirj gyermekem, nem vagy egyedül!”

Mire föleszmélt Aimée, otthon találta magát, a kis külvárosi házikóban, hova Corvin a temetőből visszahozta. Betty forgolódott körülötte említve, hogy Charmois ur épp most hagyta el őt azon ígérettel, hogy még ma jönni fog.

Csak egy rövid nap mult el, mióta drága anyját elvesztette, s neki mégis úgy tűnt föl, mintha már rég, rég nem látta volna őt. Ugy érzi, mintha végtelen idő óta nélkülöznél már szeretetteljes kezének gyengéd érintését, amint lágyan végig szokta simítani arcát, homlokát s fűrtit, s mintha rég idő óta nem élvezte volna már mély szeretettől sugárzó tekintetének jótévő hatását. Szomorú volt, véghetetlen szomorú. Élte egére szomorú felhők tornyosultak, melyek sötét borút vetettek kedélyvilágának egykor oly derült virányára. A közel jövő aggodalommal tölté el szívet, melyből minden vágy és életkedv eltűntek, tompa kétségbeesésnek adva helyet.

Mily egész más volna, ha Corvint szeretné!

Aimée, mintegy álomtól környezve, a kis kert virág-rovátkái közt andalgott. Gyönyörű reggel volt. A hajnali köd még kékes fátyollal fűdte a vidéket; lágy szellő lengeté a fák lombjait, a füveken és virágokon ezernyi ezer harmatcsepp, mint megannyi gyémánszem, csillogott, melyek tükrében a nap sugarai fürödtek bájos színragyogással. Aimée nem látta a természet ragyogó szépségét. szíve tele volt fájdalommal, mely gátot vont gondolatai elé; nem tudta maga sem: gondol-e valamire. Mint egy alvajáró lépdelt az utakon, üres tekintettel bámulva maga elé.

— Aimée! — szólalt meg egyszerre egy hang a közelében, melynek hallatára a lányka

szíve mintegy föloldva a bánat és gond nyomasztó bilincse alól, új életre ébredve, örömtől és meglepetéstől remegett. Föltekintve Renét látta maga előtt.

— Anyádat temetted el? — kérdé őszinte részvétteljes hangon, és a lányka fölé hajolva gyengéden fogta meg kezét.

Aimée fájdalma most teljes erővel tört ki kebléből. A zokogás megfosztotta őt beszélő képességétől; nem birt válaszolni.

— Senkid sincs? — kérdé újból a festő.

— Egy jó barátom. — Fuldoklá a gyermek.

— És én, — én mi vagyok neked?

Valami oly szívet megnyerő, mély bensőséggel kérdé ezt.

— Világom, mindenem! — felelt a lányka, e két szóban kilehelve szíve végtelen szerelmét s lelkének egygyé olvadt összes érzelmeit. Ugy tűnt föl előtte, mintha már rég ismerné őt, pedig még alig látta néhányszor.

— Akarsz hát velem jönni? Én gyámod, oltalmazód leszek! Igaz, szegény vagyok, nevem sincs még, de majd csak eljön az az idő, mely meghozza vágyaim teljesülését, és akkor nőm leszel, drága, imádott nőm!

Hogy akarta-e követni őt! kit annyira szeretett; ki neki üdve, élete, boldogsága; a ki világa, mindene volt; kihez szívének minden érzelme vágyott; s kinek szentelve volt lelkének minden gondolatja. Szemei előtt föltárultak a menny kapui, melyben csak Renét látta, folyton, szüntelen, — más minden homályba borult körülé.

— Követlek, bár hova visesz, — szól boldogan, — csak engedd meg, hogy éretted dolgozhassam.

Aztán nem szóltak többet. A valódi boldogság néma, miként az igaz fájdalom.

(Folytatása köv.)

— Hátralékos előfizetőinket tisztelettel kérjük, miszerint tartozásaikat minél előbb küldjék be, nehogy kénytelenek legyünk a lap további küldését beszüntetni.

KÖZGAZDASÁG.

— **A pécsi sertéshizlalda heti-jelentése** 1893. jan. hó 26-ik napján. Sertés állomány 1527 darab sertés. Ölésre alkalmas 397 darab sertés. Árak: öreg kövér 86—88 fillér, fiatal nehéz első minőségű 88—92 fillér, szedett 86—90 fillér kilogrammonkint. Páronkinti 45 kg. élet leszámítással. Süldők ára 68—78 fillér kilogrammonkint élősúlyban. Az üzlet irányzata: szilárd. Takarmány árak: kukoricza 9 korona — fillér m.-m., árpa 11 korona — fillér m.-m., kukoricza-dara 10 korona 30 fillér, árpa-dara 12 korona 30 fillér. Darálás-díj 1 korona 20 fillér m.-m.

A baranyamegyei gazdasági egyesület múlt évi működéséről szóló elnöki jelentésből a következő adatokat vesszük ki: A jelentés mindenek előtt megemlékezik azon nagy veszteségről, amely az egyesületet azáltal érte, hogy eddigi éltető szelleme, az egyesület

keletkezésénél már a gondos dajka szerepét játszó, később pedig annak vezetésében a legnagyobb odaadást és mindig finom tapintatosságot tanusító buzgó elnökét, Nádasy Kálmán kir. tanácsost, e megyéből való távozása után elveszté. Az egyesület a felejtethetlen elnököt annak idején örökös tiszteletbeli elnökének választotta meg. Helyébe a múlt évi márczius hó 28-án megtartott rendkívüli közgyűlésen Otocska Géza választatott meg elnökké és az így megüresedett alelnöki székre Ország Lajost választották; de lemondása folytán a november hó 17-én tartott rendkívüli közgyűlésen Szily Tamás választotta meg.

Az egyesület tagjainak az általa kiadott szaklapot — mint rendesen — ingyen adta, valamint ennek július havi számához mellékelte Dezső Miklós, volt borászati vándortanító által irt népszerű „Trágyakezelés kisgazdák számára“ című munkát is.

A gazdasági tenyészalapot a lefolyt évben hasznosan sikerült gyümölcsöztetni, a mennyiben a megye területén a tenyészalapot közvetítésével 171 darab bikát 29.873 frt értékben sikerült elhelyezni. Noha ebből az tűnik ki, hogy egy darab apaállat középértéke körülbelül 175 frt, mégis sajnálattal említi meg jelentésében az elnök azon szomorú állapotot, hogy egyes kisközségek még 100 frtos bikát is vásároltak; pedig azt minden gazda igen jól tudja, hogy ilyen áron vásárolt apaállatok származékai milyenek szoktak lenni. A tenyészalapot, bár azt a földmívelésügyi minisztérium a lefolyt évben is egyezer forinttal szaporította, sokkal csekélyebb, hogyszem e bajt elháríthatná, miért is az egyesület e hó 9-én tartott igazgató választmányi üléséből azon kérelemmel járul a minisztériumhoz, hogy a tenyészalapot rendez évi segélyben részesítse, aminek megtörténte után az egyesület képes lesz a kisebb községeket is jobb apaállattal ellátni. Az egyesület a múlt évi november hó 17-én tartott rendkívüli közgyűlésen hat különböző községnek amúgy is 110 forintot engedett el a bikák vételárából.

Az egyesület a múlt évi közgyűlésén elhatározta, hogy anyagi erejéhez mérten a gyümölcsfa-tenyésztés emelése céljából a megye területén levő jelesebb faiskola-kezelők megjutalmazására 20 drb 10 frankos aranyat fog fordítani. A beérkezett kérvények alapján az egyesületi titkár személyesen vizsgálta meg az összes faiskolákat, s az igazgató választmány elé terjesztett kimerítő jelentése alapján a díjakat már ki is osztották. (A jutalmazásról múlt számunk közölt jelentést. — A szerk.)

A földmívelésügyi minisztérium leirata folytán Baranyavármegye törvényhatóságával egyesülten 1892. márczius 31-ére fás szőlőoltásra, május hó 19-én pedig zöldoltásra lön a megye közönsége egybehíva. Az elsőre mintegy 200-an, míg az utóbbira 60-an jelentkeztek. Mindkét tanfolyam versenynyel volt egybekötve, melyre a minisztérium 1—1 drb aranyat és 3—3 drb ezüst forintot utalványozott díjakul, míg az egyesület mindegyikhez 10 forinttal járult. Tekintettel azon körülményre, hogy szőlőmívelésünket egészen új alapra kell fektetnünk, a melyeknél e nemesítési módokat nélkülözünk nem lehet, az elnök örömeinek ad kifejezést a fölött, hogy népünk tudatára ébredt annak, hogy a szőlők újraalakításánál neki is közre kell működnie. Az egyesület 7 drb peronospora-fecskendőt szerzett be és azokat napi 25 krajczár használati díj mellett a községeknek rendelkezésre bocsátotta; sajna — hogy a nép egy része a jóra való törekvést hidegen fogadta, más része pedig már akkor akarta a fecskendőket igénybe venni, a midőn szőlői termését a peronospora láthatólag tönkretette.

Az egyesület ajálkozott egyuttal a szükséges rézgálicznak is lehetőleg olcsó áron való beszerzésére, a miben Brázay Kálmán segíti az egyesületet, a mennyiben ő az egyesületnek a legjobb minőségű rézgáliczot beszerzési áron szállítja és míg a megye egyes helyein kilóját 42 krajczáron vették, addig az egyesület közvetítésével 24 krajczáron volt kapható: s mégis az egyesület csak 6 és fél mázst tudott a nép kezéhez juttatni. A jelentés Brázay Kálmánnak köszönetet mond. More Nándor egyesületi tag a megye szegényebb faiskolái részére díjtalanul 5000 drb vadcsesmetét bocsátott rendelkezésére, mit az illetők a beérkezett jelentések értelmében igénybe is vettek.

Tőkepénzesek figyelmébe!

Tőkepénzesek figyelmébe!

A jelenlegi valutaszabályozás mivelettel kapcsolatosan a következő, itten felsorolt érték papírok is convertáltak u. m.:

5%-os osztrák és magyar papíráradékok; alföld-fiumei; budapest-pécsi; duna-drávai; erdélyi, magyar galicziai és magyar nyugoti vasutaknak részvényei; továbbá a magyar északkeleti és nyugoti vasutaknak elsőbbségi kötvényei.

A midőn ezt, az ily értékpapírok tisztelt tulajdonosainak tudomásukra hozom, arról is van szerencsém értesíteni, hogy azon kellemes helyzetben vagyok, miszerint jelzett értékpapírok conversióit nemcsak teljesen jutalékmentesen közvetítem, hanem módomban áll, a tulajdonosokat nagyobb összegeknél még különös kedvezményben is részesíthetni; és felvilágosításokkal eziránt bárkinek készséggel és szívesen szolgálok.

Schapringer J.

váltóüzlete Pécsen.

Tőkepénzesek figyelmébe!

Zongora oktatás
az eddigieknél sokkal olcsóbb áron.
Pécsett, Klimó-utczá 28. sz.

CONVERSION

CONVERSION

COGNAC
Czuba-Durozier & Co.
francia cognagyár
REMONTOIR.
Veszélytelenül
Ruda és Blochmann Budapest.

Alkalmi ajándékok.

Legérdekesebb és tartós értékű órák és ékszerek kaphatók

THURN EMIL és Társa

órák és ékszerek gyári raktárakban

Pécsett, Király-utca 1. szám a Központi Takarékpénztár (Bazár épületében).

Van szerencsénk a téli és Farsangi idényre legkedvesebb mert maradandó értékű ékszereket és órákat ajánlani, mely tárgyak nálunk folyton, ez idő szerint pedig különösen dús választékban raktáron vannak és szabot **gyári áron kaphatók:**

Ekszerek:

- Brilláns fülbevalók 35 frt-tól;
- Brilláns gyűrűk 12 „
- Arany karkötők 9 „
- Arany női és uri óralánczok 6 „
- Velencei arany-nyaklánczok, zománczozott párisi amulettekkel 5 frt-tól.
- 14. k. arany fülbevalók 1 frt 80 kr-tól feljebb.
- Ezüst karkötők 1 frt 80 kr-tól feljebb.

Legnagyobb gyári főraktár valódi Schweiczi zsebórákból.

- Női arany-órák 15 frt tól:
- 14 k. arany női remontoir órák
- kettős köpenyvel 20 „
- 14 k. arany uri remontoir ór.k 28 „
- Ezüst remontoir órák finom szerkezettel 8 „
- Legnagyobb választék inga órákban gyári áron melyek havonkiut és hetenként huzandók fel, 8 frt-tól fölfelé.

Amerikai ébresztő órák 2 frt 40 krtól feljebb.

Minthogy összes óráink a legkitünőbb szerkezetűek I-ső rangu gyártmányok s azokat csak alapos szabályozás és kipróbálás után bocsátjuk áruba, a nagyon tisztelt vevőinknek 5 évi jótállást bátran biztosíthatunk; mindkét szakmánkba vágó javításokra különös nagy gondot fordítunk, s a lehető leggyorsabban, jutányosan, a legjobb megelégedésre teljesítünk.

Kiváló tisztelettel

Thurn Emil és Társa

chronometer műórás és ékszerész

Király-utca 1. sz. központi takarékpénztár (Bazár-épület.)

Regi törött arany- és ezüst-tárgyak vagy órák a legnagyobb áron becsértetnek.

Az ékszerek a m. kir. főfémjelző hivatal által jelezve vannak, és a tárgyak valódiságáért jótállunk.

Vidéki megrendelések postafordultával lelkiismeretesen eszközölködtetnek.

A custozai ütközet.

(1866. június 24.)

plasztikus csoportosítása.

Naponkint látható reggel 8 óratól délután 4 óráig.

Belépti díj hétköznapon **20** kr. vasár- és ünnepnapokon **10** kr.

Családjegy 5 személy részére **50** kr.

6818. sz.

tkv. 1892.

Árverési hirdetmény.

A sásdi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyámpénztára végrehajthatónak Szalay György és neje végrehajtást szenvedők elleni 238 frt 80 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sásdi kir. jbiróság területén levő Jenő határában fekvő a jeni 169. sz. tjt. kvben foglalt $\frac{1}{4}$ kültelekre 859 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan 1893. évi február hó 13. napján délelőtt 10 órakor a községi házban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak sz ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis ötvenöt frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Kelt Sásdon 1892. évi november hó 22. napján.

A Sásdi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Warga Jenő,
kir. albiró.

MOLL SEIDLITZ POR

Csak akkor valódi ha minden dobozon a gyárjegy, egy sas és MOLL A. sokszorosított czéje látható.

Gyors gyógyhatás makacs gyomor- és altestbajok, gyomorgöres, nyálk, gyomorégés székrekedésnél, májbajok, vértolulás, aranyér és a legkülönbébb női betegségeknek. Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak az ország minden nevezetesebb gyógyszerházaiban.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt, Tuchlauben 9.

Szétküldés naponta utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Elismerés **MOLL A. urhoz Bécsben.**

Ülő foglalkozásomnál az ön Moll-féle Seidlitzporai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra és szívvelyes „Isten fizesse meg“-et mondok érte; ezek a gyomrot jóvá és főt könnytívé teszik.

Tisztelettel

Stienko P. J., lelkész Honnetschlag-ban

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjeggyel tünteti fel és „A. Moll“ feliratu óno-zattal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csuz és a meghülés egyéb következményeinél legismerteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára: 90 krajcár.

FŐ-SZÉTKÜLDÉS

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által, BÉCS: 1, Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta póstautánvét mellett teljesítettek.

A raktárakban tessék **határozottan MOLL A. aláírásával és védjeggyel** ellátott készítményeket kérni.

Szétküldés naponta utánvéttel. Két üvegnél kevesebb nem küldetik.

Elismerés **MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.**

Kittinő Moll-féle francia borszesz és sója vidékemen nagy-szerüen működik. Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál. Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban.

Raktár Pécssett: Sipőcz István gyógyszerésznél és özv. Reeh V. keresked.

Tavaszi gyógyítás

Nyári gyógyítás

Őszi gyógyítás

Téli gyógyítás

Legjobb bedörzsölő-szer

köszvény

csuz és minden

meghülési betegségek ellen.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle

valódi, tisztított

MÁJOLAJ

Maager Vilmostól

Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlati és rendelhetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerházaiban.

Pécssett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszerházaiban; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

Maager Vilmos, Bécs, III/3. Heumarkt 3.

Csak akkor valódi, ha háromszögű palaezok az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi m. kir. gazdasági kerületi felügyelőség részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a m. kir. tudomány egyetem alap tulajdonát képező, Baranya megye Liptód és Kéménd községek határában fekvő

431-72 cat. holdat tevő tagosított földbirtok

1893. évi october hó 1-től egymás után következő 9 esetleg 12 évre való bérbeadására, a nagyméltósági vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium jóváhagyásának fentartásával zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött szóbeli nyilvános árverés 1893. évi márczius hó 29-én d. e. 10 órakor a kerületi felügyelőség hivatalos helyiségében Pécsváradon fog megtartani.

Ugyan ottan betekinthezők a délelőtti hivatalos órák alatt az árverésre vala mint a bérbeadásra vonatkozó feltételek.

Kelt Pécsváradon, 1893. évi január hó 24-én.

A gazd. ker. felügyelőség.

108. szám.

1893.